

ogsaa de korte Laan, Nationalbanken tager, kan være sikrede overfor Laangiverne, idet de ved, at hvis Nationalbanken skulde være i øjeblikkelige Vanskeligheder med Hensyn til Tilbagebetaling paa det Tidspunkt, Laanet forfalder, staar Staten bagved paa dette Punkt og er pligtig eventuelt at overtage Laanet og skaffe en Fornylse deraf. Men jeg tror nu slet ikke, at der er nogen Fordel ved at drage dette Spørgsmaal frem som et af de fremmeste Punkter i hele Valutaordningen, for det er i Virkeligheden en af de Ting, der staar allerlængst bagved; men det staar ganske vist ogsaa bagved som det, der skulde skabe Sikkerheden for alle Faktorer, der deltager i Bestræbelserne for at standse Nedgangen i vor Valuta.

Jeg føler mig derfor overbevist om, at den Form, der er valgt her for at skaffe denne Støttekredit, er den eneste rigtige, og at man, hvis man vil fremtvinge andre Former for denne Kredits Fremskaffelse, maa have andre Motiver end dem, der foreligger, naar det alene drejer sig om Valuta-spørgsmaalet. Jeg maa sige, at det, der er Tale om her, aldeles ikke er Egaliseringsfonden om igen; der er i mangt og meget Forskel mellem det Forslag, der her foreligger, og det Forslag om Oprettelse af en Egaliseringsfond, der blev fremsat af den tidligere Finansminister. Der er ogsaa en meget betydelig Forskel paa, hvorledes Regeringens Stilling har været overfor Nationalbanken. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard vægrede sig paa det bestemteste, da Kravene fremsattes her i Rigsdagen, ved at gaa med til at lade Nationalbanken overtage et større Ansvar for Egaliseringsfonden end det, der forelaa i det Forslag, som blev fremsat, nemlig at Nationalbanken og Staten skulde staa lige om hele det eventuelle Tab, efter at de private Banker havde taget $\frac{1}{5}$. Jeg husker, at det ærede Medlem, den tidligere højtærede Finansminister, paa det skarpeste modsatte sig enhver Tanke om, at Nationalbanken skulde overtage en større Forpligtelse. Det ærede Medlem gik saa stærkt og saa skarpt i Skranken netop for Nationalbankens Interesser, at det var umuligt overhovedet at faa nogen som helst Forhandling i Gang om dette Punkt.

Her er Tale om ganske andre Ting, her foreligger der en virkelig Stillingsagen til Spørgsmaalet fra Nationalbankens Side og en virkelig Overvejelse af, hvad den mener at kunne sætte ind paa det. Og det er ganske anderledes Beløb, hvis man vil tage det rent talmæssig set, end der var Tale om ved Egaliseringsfonden.

Jeg vil gerne sige her, at naar man taler om de Tab, der kan fremkomme paa saadanne Støttekreditter eller paa Egaliseringsfonden, saa er det noget naivt at tro, at de Tab, der vil kunne fremkomme, omfatter hele det Beløb, der laanes; det var det ærede Medlem Hr. Rode saa interessant inde paa i Gaar. Nej, de Tab, der kan blive Tale om, vil være af væsentlig mindre Art, heldigvis. Det gik jo galt med Egaliseringsfonden — det er det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ogsaa selv fuldkommen klar over —, og der foreligger altsaa Tab paa denne Egaliseringsfond. Naar man taler om disse Tabs Størrelse — jeg kender dem ikke —, har man dog hidtil altid kun beskæftiget sig med encifrede Tal, og det skönt det her drejer sig om et Tilfælde, hvor enhver ved, at Ordningen brød sammen. Der har altsaa kun været Tale om encifrede Tal (Modsigelse)... men derfor kan det jo godt være ret betydelige Tal (Modsigelse).. Ja, naar vi regner med Millioner, ikke sandt? Jeg troede, at man vilde kunne forstaa det uden nogen nærmere Forklaring, men jeg skal gerne til yderligere Forstaaelse sige, at jeg naturligvis tænker paa Millioner. Men jeg var netop ved at sige, at dette encifrede Tal kan altsaa gaa op til 9 Mill. Kr. Jeg kender ikke til, hvorledes Tallet er, men naar jeg har hørt Tale om Tab, har det altid været indenfor denne Grænse. Det er muligt, Tabet slet ikke bliver saa stort, idet denne Fond jo nu er fornyet, saaledes at der muligvis kan indvindes noget i det Aar, der kommer.

De Tab, der den Gang var Tale om, og de Beløb, Nationalbanken den Gang forpligtedes til at være med at dække, var altsaa af en meget ringere Størrelse end det, der nu er Tale om, at Nationalbanken sætter ind. Nu er der nemlig virkelig Tale om, at Nationalbanken vil sætte betydelige Beløb ind paa en Ordning, og hvis disse Beløb ikke medgaar til den Ordningens Gennemførelse, der her er Tale om, som Følge af Tab paa denne Valutakredit — hvad jeg for mit Vedkommende ikke haaber —, saa vil Nationalbanken være villig til at anvende det Overskud, den faar i de to nærmeste Aar, til Dækning af Udgifter, som det ellers bliver alle Skatteborgeres Pligt at dække.

Jeg vil gerne bede ærede Medlemmer erindre, at hvis ikke Nationalbanken dækker de Tab, som der her er Tale om at dække, saa maa vi dække dem gennem Skatter, der er ingen anden Maade at dække Tab paa end gennem Skatter. Disse Tab er for det første Statens Del i Valutaegaliserings-